

Miloš Mroček – „Spasení z milosti nebo skutků?“ přepis kázání 10.9.2016

Před cca 20 lety se v CASD dodržovala řada pravidel, která ne vždy byla podepřena učením Bible. Důraz se kladl na dodržování zákona více, než na lásku.

Dnes je situace trochu jiná, důraz je kladen především na Boží lásku, odpuštění a spasení z milosti. Pravda je však někde uprostřed.

Bůh nás vysoce převyšuje a nic nedělá napůl, jako my. Zcela jistě nezapsal do Božího slova něco, na čem by až tak nezáleželo a nechal by na lidech, zda to budou dodržovat nebo ne. Každá čárka zapsaná v Písmu stále platí. Záleží na moudrosti Ducha svatého, kterého k výkladu Písma potřebujeme.

Spasení jen ze skutků, stejně jako spasení jen z víry je nedostatečné, musí být obojí. I židé ve starozákonní době měli problém tomuto porozumět, sám Ježíš jim vytýkal, že učí něco, čemu nerozumí.

Se spasením souvisí odpuštění.

Mat 18, 21.-35.

21 Tehdy k němu přistoupil Petr a řekl: "Pane, kolikrát proti mně může můj bratr zhřešit a já mu mám odpustit? Sedmkrát?"

22 Ježíš mu odpověděl: "Neříkám ti, že sedmkrát, ale sedmasedmdesátkrát."

23 Nebeské království se totiž podobá králi, který chtěl se svými služebníky vyrovnat účty.

24 A když začal počítat, přivedli mu jednoho, který mu dlužil deset tisíc hřiven.

25 Když neměl čím zaplatit, poručil jeho pán, aby ho prodali i se ženou, s dětmi a se vším, co měl, a tím aby se zaplatil dluh.

26 Služebník padl na kolena a začal se mu klanět se slovy: „Měj se mnou strpení a všechno ti zaplatím!"

27 Pán se tedy nad ním slitoval, odpustil mu dluh a nechal ho jít.

28 Když ale ten služebník odešel, našel svého druha, který mu dlužil sto denárů, popadl ho a začal ho škrtit se slovy: „Zaplat', co dlužíš!"

29 Ten padl na kolena a prosil ho: „Měj se mnou strpení a zaplatím ti!"

30 On ale nechtěl. Odešel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí, co dluží.

31 Když jeho druhové viděli, co se stalo, byli zdrceni. Šli za svým pánem a pověděli mu všechno, co se stalo.

32 Jeho pán ho tedy zavolal. „Ty zlý služebníku!" řekl mu. „Odpustil jsem ti celý dluh, protože jsi mě prosil.

33 Neměl ses nad svým druhem slítovat, jako jsem se já slítovat nad tebou?!"

34 Jeho pán se rozhněval a vydal ho mučitelům, dokud nezaplatí celý dluh.

35 Totéž udělá i můj nebeský Otec vám, pokud každý ze srdce neodpustíte svému bratru."

Co znamená "Neříkám ti, že sedmkrát, ale sedmasedmdesátkrát." ? Určitě ne přesný počet, znamená to odpouštět stále.

Příkladem je manželství. Každý z manželů je z jiného těsta, má jiné zvyky, jiné názory. Ale pokud se mají rádi, dokáží si odpustit mnohé.

Ale je psáno, že se nedá odpustit všechno tak lehce. Například odpuštění nevěry manželů. Pokud se nás to přímo netýká, zdá se nám, že odpuštění něčeho takového je jednoduchá věc. Ale pro zúčastněné je to velmi těžké.

Kdyby nám někdo zabil např. tři naše děti – jak lehce bychom dokázali odpustit ?

Pokud nás bratr okrade 7x, napadne nás, jestli je to vůbec bratr, když nás dokáže stále znovu okrádat. Jak se s těmito věcmi vyrovnat ?

Odpustit je nutné, ne kvůli nám, ale aby bratr nepřišel o Boží království.

I když jsme spaseni z milosti, je důležité, jak jednáme, jak odpouštíme. Ideálem by bylo „Kdo žije v Kristu, nehřeší.“ „Má-li kdo Ducha svatého, ať prosí.... „ Kdo z nás žije tak dokonale v Ježíši Kristu? Čím více se vzpíráme působení Ducha svatého, tím více se dopouštíme nepravostí. I s tím Písmo počítá. Je psáno jako skládanka, odpoví nám na vše.

I židé se snažili plnit příkazy, ale jiné věci jim unikaly. Nakonec to došlo až k ukřižování Krista.

Řím 6, 1.-23.

Řím 7, 1.-6.

6:1 Co na to řekneme? Budeme pokračovat v hříchu, aby se rozmnožila milost?

2 V žádném případě! Jak bychom mohli nadále žít v hříchu my, kdo jsme mu zemřeli?

3 Nevíte snad, že když jsme byli pokřtěni do Krista Ježíše, byli jsme všichni pokřtěni do jeho smrti?

4 Křtem jsme s ním pohřbeni do smrti, abychom - tak jako byl Kristus vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou - i my vkročili do nového života.

5 Jsme-li s ním ztotožněni ve smrti, jistě s ním budeme ztotožněni i v jeho vzkříšení.

6 Víme přece, že naše staré já bylo ukřižováno s ním, aby hříšné tělo pozbylo moci, abychom již dále nesloužili hříchu.

7 (Kdo zemřel, je přece zbaven hříchu.)

8 Když jsme s Kristem zemřeli, věříme, že s ním také budeme žít.

9 Víme, že Kristus vstal z mrtvých a už nikdy nezemře - smrt nad ním už nemá moc.

10 Svou smrtí jednou provždy zemřel hříchu, ale teď žije a jeho život patří Bohu.

11 Stejně tak se i vy považujte za mrtvé hříchu a živé Bohu v Kristu Ježíši.

12 Nenechte proto ve svých smrtelných tělech vládnout hřích, nepodléhejte jeho žádostem.

13 Své údy už nevydávejte hříchu za nástroje nepravosti, ale jako zmrtvýchvstalí vydejte sami sebe i své údy Bohu za nástroje spravedlnosti!

14 Hřích už nebude vaším pánem, protože nejste pod Zákonem, ale pod milostí.

15 Nuže, budeme hřešit, když nejsme pod Zákonem, ale pod milostí? V žádném případě!

16 Nevíte, že když někomu sloužíte, musíte ho poslouchat? Stáváte se služebníky toho, koho posloucháte, ať už hříchu ke smrti anebo poslušnosti ke spravedlnosti.

17 Ano, byli jste služebníci hříchu, ale díky Bohu, že jste celým srdcem uposlechli to učení, do něhož jste byli uvedeni.

18 Tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky spravedlnosti.

19 S ohledem na vaši lidskou slabost to řeknu ještě názorněji: Jako jste své údy vydávali do služby nečistoty a nepravosti k páčání nepravosti, tak teď vydávejte své údy do služby spravedlnosti k posvěcení.

20 Jako služebníci hříchu jste byli svobodní od spravedlnosti.

21 Co jste měli z toho všeho, za co se teď stydíte? Vedlo to jen ke smrti.

22 A co teď máte z toho, že jste svobodní od hříchu a sloužíte Bohu? Výsledkem vašeho posvěcení je věčný život!

23 Odměnou hříchu je totiž smrt, ale Božím darem je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.

7:1 Nevíte snad, bratři (mluvím přece k těm, kdo znají Zákon), že Zákon panuje nad člověkem jen po dobu jeho života?

2 Vždyť i manželka je zákonem vázána ke svému muži, jen dokud dotyčný žije. Jakmile manžel zemře, je manželského zákona zproštěna.

3 Oddá-li se jinému muži, dokud její manžel žije, bude označena za cizoložnici. Pokud však její muž zemře, je od toho zákona svobodná a může se oddat jinému muži, aniž by cizoložila.

4 Právě tak je tomu s vámi, bratři moji. Skrze Kristovo tělo jste pro Zákon mrtví a můžete se oddat jinému, totiž Tomu, který byl vzkříšen z mrtvých. Konečně tedy můžeme nést ovoce Bohu.

5 Dokud jsme žili tělesně, Zákon v nás probouzel hříšné vášně, které působily v našich údech tak, že jsme nesli ovoce smrti.

6 Teď však, když jsme zemřeli tomu, co nás drželo, jsme Zákona zproštěni, abychom sloužili Bohu novou cestou Ducha namísto staré cesty litery.

Pokud to člověk nemyslí s Ježíšem vážně, ovládají ho špatné myšlenky a vášně. Pokud se k Ježíši Kristu přiznáme, ten hříšný člověk v nás jakoby zemřel a my jsme povstali k Bohu k věčnému životu.

Sumarizace:

- Jsme spaseni z milosti, skutky jsou také důležité
- Svými skutky se přiznáváme k Pánu Bohu
- Když žijeme pod vlivem Ducha svatého, je náš život bezhříšný
- Tomuto světu jsme zemřeli
- Je dobré být si vědom, že dělám věci špatně. To v nás působí Duch svatý. A tím máme život věčný v Ježíši.

Jsme tak zničeni hříchem, že si ani neumíme představit nádheru Božího království.

Mějme co nejvíce chvil pod vlivem Ducha svatého. Kéž se v Božím království jednou setkáme.